

delse til Anbringelse af faste Fangstredskaber og Fiskeindretninger i de Vande, som nævnes i Stykket. I § 17, 2det Stykke, indeholdes nye Bestemmelser om Forsøgs-vande, ifølge hvilke andre Regler end Lovens skal kunne indføres for 5 Aar ad Gangen. § 18 indeholder en Definition af Tidsangivelser og siger, at naar det f. Eks. bestemmes, at en Fredningstid strækker sig fra den 1. til den 30. i en Maaned, er begge Dage medregnede. Endelig foreslaas som noget nyt, at Tilsynet med Overholdelsen af Lovens Bestemmelser skal henlægges under Fiskerikontrollen, under hvilken der for de ferske Vandes Vedkommende ansættes en Fiskeriinspektør, jfr. Bestemmelsen i § 52 i Lovforslaget om Saltvandsfiskeri, hvorefter Kontrollen ledes af en Fiskeridirektør. I det hele har, som det vil ses, det Udvalg, der har været nedsat til at forberede disse Lovforslag, søgt saa vidt muligt at tilvejebringe ensartede Bestemmelser, hvad der absolut maa anses for rigtigt.

I § 20, der omhandler Straffebestemmelserne, findes en ny Bestemmelse om, at Bøden ikke kan sættes under 10 Kr., i øvrigt ligesom i Lovforslaget om Saltvandsfiskeri § 56, 1ste Stykke. Ligeledes indeholder § 21 en ny Bestemmelse om Tyveri. Dette Spørgsmaal blev omtalt i Gaar af en af de ærede Talere — jeg husker ikke hvem —, og jeg vil her blot sige, at det absolut er rigtigt, at det, naar der stjæles fra en Fiskers Hyttefad, Redskab eller Gaard o. s. v., betragtes som ret og slet Tyveri. I § 23 findes ligeledes en ny Bestemmelse — den angaar Forbud mod at færdes ved et Fiskevand —, og det samme er Tilfældet i § 25, 4de Punktum, saaledes som det kan ses af Bemærkningerne til Paragraffen. Endvidere rummer § 26 en ny Bestemmelse, gaaende ud paa, at Sager i Gentagelsestilfælde, naar 3 Aar ikke er forløbet, kun kan slutes uden Dom med Fiskeridirektørens Samtykke. Ogsaa det vil jeg anse for rigtigt; naar det gentager sig, at en Mand bliver tiltalt og straffet i Henhold til denne Lov, anser jeg det for rimeligt, at Fiskeridirektøren faar Indberetning om det passerede, og at Sagen ikke kan slutes uden Dom, før han har afgivet sin Erklæring.

Det er i det væsentlige de Foran-

dringer, som jeg har kunnet se er sket i den gældende Lov ved det fremsatte Lovforslag, og jeg synes, at det Udvalg, der har arbejdet med denne Sag, har været heldigt med at faa rettet en hel Del Ting, som ellers maaske kunde være Genstand for Tvistigheder, og faa klaret forskellige Tvivlsspørgsmaal. Og da Udvalget i det hele har været enigt — der foreligger jo en enstemmig Vedtagelse —, og da den højtærede Landbrugsminister har fremsat Lovforslaget i uforandret Form, nærer jeg ingen Tvivl om, at det nok skal lykkes at faa dette Lovforslag ophøjet til Lov. Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til Sagens Gennemførelse, om end jeg dog anser det for rigtigt, at den bliver gjort til Genstand for Drøftelse i et Udvalg.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) gjorde nogle Bemærkninger angaaende Forholdene ved Gudenaen og rettede en Forespørgsel i saa Henseende til den højtærede Landbrugsminister. Jeg deler fuldt ud Ønsket om at faa Klarhed paa dette Punkt; dog maa jeg sige, at jeg personlig har den Opfattelse, at der neppe kan være Tale om, at Fiskeretten tilhører Staten. I den Kreds, jeg repræsenterer, hvor Gudenaen løber langs med en Del af Kredsen, findes ingen saadan Trækbane eller Kørevej. Det har der aldrig været, og det vilde ogsaa vanskeligt have kunnet lade sig gøre at anlægge en saadan, idet der oppe fra Randers, vel paa de 3—4 første Mil, findes betydelige Engstrækninger, som ofte staar under Vand, og som i alt Fald er temmelig bløde; det vilde derfor have været forbundet med meget stor Bekostning at anlægge en Trækbane paa det Stykke. Dertil kommer, at selv i den Tid, da Pramfarten var meget betydelig, var en saadan Bane ikke saa nødvendig der som højere oppe, hvor Strømmen er stærkere; det var meget værre at faa disse Pramme eller Kaage slæbt op imod den paa den øverste Strækning af Gudenaen. Nede imod Randers antager Aaen nærmest Karakteren af en Flod; den bliver bredere, og Strømmen er mindre. Men vi har der overalt en Sti, som man har Ret til at befare fra den Tid, da der var megen Sejlads mellem Silkeborg og Randers; før Jernbanen kom til Silke-